

Z přátelských kruhů.

WESTON, NEB. — Čtená redakce: Jsem nucen odpovídati na dopis od Tatínka, před časem v časopise uveřejněný. Nevím, co je to napadlo, takové desetileté škvary obnovovat. Tatínek tedy sám se přiznává, že mně mouku pokazil, to je jakoby ji vzal ze spěcharu. Jakým právem jste mne napadl, vždyť jsem před vámi vždy nezkalil? Takovými starými historkami nikomu vhod nepřijde. Máte-li chuť dopisovat, pište, dovedte zajímavě psát a my rádi si dopisy vaše přečteme. Jen ale nechte osobních nářeků, ty často bojí, a celkem se jimi nic nedokáže. Vím, milý Tatínku, že mnozí dopis mně odsuzovali. Každý člověk měl by se řídit dle hesla: "Člověče, znej sebe samého." Když i vy tak činit budete, nebudete mít času posuzovati jiného! Myslím, že každý má toho svého až dost. Jsem starý pracovník tohoto listu a dlouholetý jednatel. Veliká řada lidí, kteří časopisem tento čtou, znají mne osobně. Mnozí z nich se tomu diví, že dopis takový mohl se objevit v Polcroku. Dle dopisu onoho čtenářstvo by si mohlo myslet, že staré pečivo koupil jsem z bída. Udělal jsem to, abych podporoval krajinu, který si nářikal, že toho musí nechat. Chtěl jsem napsati Tatínkovi trochu ostřejší a obšírnější odpověď, ale redakce i. l. od tohoto úmyslu mne odvratila. Žádám jej tedy, by podruhé podobných hloupostí o mě osobě nepsal, neboť i lidé to odsuzují. — Co se týče počasí, je nyní dobré, ale snadno mne ze se obrátit. Stromy dobře od květly a máme tudíž dobrou nádej na úrodu ovoc. Jablka jsou nyní ve velikosti lískových ořechů. Srdcečný pozdrav všem čtenářům a čtenářkám. V úctě Jos. Kasl.

GRAND RAPIDS, MICH. — Čtená redakce: Musím též po dlouhém čase od nás něco napsat. Počasí v ruce mimálně jsme měli pramizerné. K podzimu šestnáctkrát uždilo za jeden den: šestnácte domů bylo bleskem zapáleno a to každý na jiné ulici. Postiženy byly též stáje s koňmi a kočáry a tři továrny. Po celý den byla tma, blesk stihal blesk a hrom tak strašně burácel, že mnozí lidé se domnívali, že je již soudný den. Po několik neděl jsme ani slunceka nespátřili, stále bylo zamračeno. Dále bylo zde několik lesních požárů. Letošní rok začal nám rovněž dosti smutně. V březnu každý se těšil, že se to sluncečko na nás přece jen usměje, a ono zatím stále bylo pošourno a chladno a ob den padal sníh. Myslím jsem si, že snad duben bude lepší, ale on byl ještě horší, a první květen přivítal nás takovou okumelení, že po celý den nebylo na půl čtvrtiny vidět. Sníh ležel na zemi v květnu dosti dlouho. Nyní máme stále chladno a studené větry. Teprve asi týden je možno pozorovati, že se stromy zelenají. — Žele je mnoho Poláků. Často čtu v časopisech, že Poláci jsou naši bratři, že jsou synové matky Slavie, že zasluhují si naši přízeň. Ti Poláci, kteří jsou zde, nevědí ani co je to Slovák a pobratřím. Nepovažují nás za kmen příbuzný, aspoň nikterak příbys přátelsky se k nám nechovali. Jinak mnozí si z nich nyní už dobře stojí, ba stávají zde i kotel za \$100,000. Každá polská rodina musela zaplatiti \$100. Ti "bogati" dali ovšem lehee, ale ti, co málo "zarobili" platili už těžce. Již zde mají tři kostely, ale oni chtějí mít něco opravdu pěkného. Se zájmem sledovala jsem mezi dopisovatelkami hnutí za úbohem docílení zřízení "Ženské besidky". Žádá se jaksi nechee do toho pustit. Osmělují se žádati čtenářky, aby jen hojně dopisovaly, neboť ženské dopisy velice rádu čtu, a myslím, že jini též. Žádám paní Otoupalíkovou, by v časopise tomto sdělila, který ševčík v pivě vaří se proti líceji, zda je to takový, jako roste v Čechách na lukách. Čtená paní, buďte tak laskava a opakujte to ještě jednou. Já zde opětne poradím něco proti špatnému trávení: Vezmi trochu jetel, bobulí čeruného bezu, a pelyňku, od každého ucei, vař ve dvou kvartech vody po tak dlouho, až se jeden kvart vody vyvaří; pak odvař proced, a uživej jej před každým jídlem třikrát. Po několika dnech dostaví

se žádaný výsledek: hlad, že by člověk, jak se říká, hřebky jedl. — Též něco pro kuchyni. Mezi Čechy hojně oblíbený jsou knedlíčky. Já je někdy připravuji téměř ze samých zbytků. Vezmu dva prostřední vařené brambory, tyto rozstrouhám, dále nastrohám bílý tvrdý chleba, menší koflík pšeničné krupičky, koflík škvarků, které dám trochu obřát, pak vše dám na vát, promíchám dohromady, drobet osolím, vmíchám do toho dvě vejčka, trochu mlékem rozdělám, zaválím to dohromady, uválím z toho šišku, z které nakrájím knedlíky, tyto nechám vařit půl hodiny. Pak je omastím a dám je k vepřovému masu. Jenom je některá zkuste, a pak mně v tomto časopise sdělte, jak vám chutnaly. Pokud se týče "Ženské besidky", myslím, že tu jde jen o začátek a o trochu dobré vůle, pak že půjde vše snadno. Myslím, že vás bude taková "Ženská besidka" těšit, když budete zde moji sdělení své zkušenosti. To bude zajisté užitečné a zábavné. Tak jen s chutí do toho! Redakce tohoto listu za jisté ochotné popřeje vám úspěch. Anna Nunvárová.

VERDIGRE, NEB. — Čt. red.: Nedá mně to, bych pár řádek nepodařila z našeho městečka Verdigre. Poslední čas nám zde namoklo, tak že jest vše oživené a krásné vše roste. Tři farmy jsou o mnoho veselější, než v posledním došlém padaly takřka listie, ano by vláhy velice zapotřebí. Městečko naše jest živé a obchody jdou zde velice živě. Je téměř vše zské až na malé výjimky a proto by měl každý Čech hledět, by bylo stále zlepšováno, neb není to tak dobré, aby to nemohlo být lepší. Pan Pozorovatel z Verdigre by měl vědet ohledně zavírání hostinců, že ne-ženy, ale státní zákon zavírá hostince a že když všechna okolní městečka zachovají zákony Spojených Států, též naše Verdigre může následovati jejich příkladu. Pochybuji, že ženy zavřely hostince. Myslím, že jsou to místní úředníci a zákony. Nemyšlím, že by dr. Kucera něco podobného řekl, neb doktor má obvykle jen ně starosti, než dosti toho. Pan pozorovatel neví, že naše městečko má již dva mladé lidi tam, kam se posílají alkoholisté. Není to dost? Městečko naše vitá asi čtyři sta obyvatelů, a více, kolik jest u nás saloonů? Čtyři salony na tak malé místo? V těch se může pan Pozorovatel nabublat a nemáříkat a nesvádět vše na ženy. Tak to již bývá, že žena odnese vše, ale vždy to horší. Známe člověka zde bydlícího, který vlastně dvě krásné farmy, jež mají cenu 17 neb 18 tisíc dolarů. Ten člověk dnes nemá za dolar majetku, a kde on vše ztratil? V salone. Ano, v salone a posledně v polnaplém stavu přišel o ruku, a teď je u zete. Musilo to být daleko příjít, kdyby se byl neoddal pití? Jednou přišel do rozličného krámu hezky z rána, asi v 8 hodin a již byl napilý. Já mu řekl: Že vás to nemrzí, tak časné a již napilý. On se mně zasmál a pravil: Co vy z toho máte, že od rána do večera děláte a ani se nepapajete? Já když se napiji, tak jsem vesel a zapomenu, co jsem ztratil. Toť pane Pozorovatelé, u-kázka, kam vede pití. Myslím, že za šest dní se můžete napít až do nemoty, a na neděli si vzít pití domů. Ostatně až lid tomu zvykne, bude rád, že se to jednou stalo. Co měli dělat proti zákonu — (demi saloon), který přijde v platnost již příští měsíc? Udělaly to též ženy? O ne, dvakrát ne, zákon by byl dobrý, až neupírám, že ve velkých městech, jako Omaha, jest to pro hostinské velká ztráta, neb ve dne jsou lidé v práci a večer musí být hostince zavřeny. A kdo je tím viněn? Zase ženy? O ne, milý pane, to byli muži. Kdyby pili tu a tam sklenici piva, bylo by to v pořádku. Ale v posled- ní léta jest vše v dobrých cenách, lid má peníze, a saloonů jest všude více než jinych obchodů a nebraské blázince jsou plné lidí od daných pití. Jejich zdraví je zničeno, jejich rodiny ztrácejí svého otce, svého živitele a on jen tím, že se oddal pití opojných nápojů na milost a nemilost, jest zbaven vši radosti. A proto byl zákon tak sestaven, aby aspoň rodina měla svého otce večer doma. I já jsem žena, též já čásem vypiju sklenici piva a nestydím se to říci, neb musím doznat, že temperance neschvaluji. Jest to jaksi omezo- vá-

ni svobody, a my občané Spojených Států máme si oně svobody vážit a hledět, bychom ji byli hodni. — Odpuště, etěni čtenáři a etěná redakce, že jsem se tak rozpala, neb po tom všem schvaluji zákony, neb jsou dobře sestaveny a promyšleny. Kam by lid dospěl, kdyby se nebal zákona? — Zdravím etěnáře a redakci tohoto časopisu a odporučuji jej co list poučný a zábavný a též velice laciný. S přátelským pozdravem se znamenám Anna Kálal.

SOLON, IOWA. — Čt. redakce! Byl jsem vyzván, abych něco napsal, když mně zpráv z našeho okolí nikdo nepíše, ačkoli je zde oběhováno dosti, kteří dovedou přerem vládnouti, neboť pan Kadlee se všemožně stará o jeho rozšíření, a časopis tento si toho zaslouhuje, neboť je nejen levný, ale obsahuje i hojnost etěni, jak zprávy zdejších, tak i evropských, vládních i civilních, a zejména hojnost dopisů od zkušených a praktických dopisovatelů i dopisovatelek, které mnozí čtenáři raději sledují, než články redakční. Ačkoli je řízen ve smyslu republikánském a já jsem demokrat, přece jej odháním a čtu; měl by tak učiniti každý občan této republiky, ovšem ktrému to finance dovolují, aby mohl odebrati nejméně jeden časopis demokratický a jeden republikánský, tak aby si mohl učiniti svůj vlastní úsudek a aby se nemusel spolehnati na politické agenty, kteří obvykle nám vřít tam plášt. Máli soudce spravodlivě rozhodnouti soudní prá, tak musí dříve vyzkoušet obě sporné strany. Bedlivý pozorovatel sezná, že jest naše ústava stále přístřihována, a kdyby to mělo takto pokračovati, tak by z ní v nedávné budoucnosti velmi málo zbylo. Žádný občan nemá práva používatí těch věcí, které mu tato ústava poskytuje sám pro sebe, nýbrž on je povinen tu ústavu hájiti pro své dítky a pro všechny potomky svého. Dopsud není potřeba této ústavy hájiti zbraní, nýbrž jedině se dostaviti ku předvolání a přiblížiti k tomu, aby byli navrženi muži schopní, kteří by rádně kovali svoje povinnosti a tím by byla naše ústava zachována. Ale takto bych se dostal do politického proudu a poněvadž je po volbách, bude ještě do příštího voleb dosti času k úvahám a rozjímání. — Po přelčení dopisu p. Štastného z Omahy jsem seznal, že sáhl k u-tázeze velice důležitě, která zajímá nejen kruhy svobodomyšlné, ale i církevní. Máme-li srozuměti omen vývin věci, musíme se odchýliti od přítomnosti a ještě přeskóčiti stáročím až se octneme v dávnověku a sice v dobách pohanských, kdy ještě totiž sestupovali bohové s nebes. Nejen bohové, ale i bohyně, jako Milita, zejména Venuse, kterážto byla asi sluneč- ní, neboť jesto jest, že měla více přivřezenej, kteří ku její postě stavěli chrámy a po bohovníkách neboli lépe řečeno modloslužbách pořádali různé divoké orgie. Účastníci oněch orgií byli ovšem nuceni přispívati hřivnou, která pak plynula na oltář některého boha neb bohyně, až se oetla v hezketých kapsách kněž. Že za takových nevídaností zurla zákeřní- ekká nemoe, tak zv. příjice, jest dostatečně známo. Ačkoli již tento- krátě vystupovali moudří mužové, varujice lid od zámby, poněvadž si lidé varovného hlasu nevšimli, bylo nutno něco učiniti, a sice u- chýliti se ku křesťanství a zave- dení řádného manželství a jedno- ženství, čímž bylo částečně odpo- moženo. Poněvadž se ani křes- ťanství dostatečně neosvědčilo a neosvědčuje, neboť nejen písmo, ale i veskeré církevní nařízení je příliš přísné, měli je větší zachovávatí, upadají v porubu, ba té- měř v otroctví, čímž je příliš vá- zán, že nemůže pro veřejnost ni- čeho učiniti a ve prospěch celku vůbec. Jestliže ono nařízení dostatečně nezachovává, jest mu vy- hrožováno peklem, kde mimo jiné je jen samý plác a skřepění zubů. Za takovýchto okolností se ovšem lidé pekla bojí! Sledujiceme-li sta- tistiku křesťanství, seznáváme, že mnohý člověk ze strachu před pek- lem sáhl si na život, aneb z nad- pozemského vnuknutí a jeho fan- tasie povraždil celou rodinu, jen aby je před peklem uchránil. Dle mého náhledu by mělo ono slovo "peklo" z písmo odstraněno býti, neboť nevědomý člověk musí seznati, že jest to nesmysl. Lá-

kašská věda praví, že pokud srd- ce bije, člověk je nucen dýchati, jakmile srdce přestane bít, tak přestává dýchati a tudíž veskerá existence člověka přestává. Po- něvadž se ani svobodomyšlné hnu- tí dostatečně neosvědčilo, pokud ten peněžní moloch bude mít tolik příznivců, ale jedna výhoda přece bude, a sice dostatečná konkuren- ce, která obě strany udrží v pa- tříčných mezích. — Pan Štastný se ještě zmiňuje o době za časů Kristových, kdy ještě byli římané na vrcholu veskeré moci a slávy, neboť měli podmaněn té- měř celý svět, ovšem i Provincii Judskou, kterážto úpěla pod je- jich jarmem. Když ruská vláda dala na srozuměnou duchoborům, že o ně nestojí, když jim zbraň na obranu vlasti do rukou vtisk- nouti nedovede, neboť jsou to li- dé velice výstřední a nad míru fanatictí, a kanadská vláda se jich tujala, myslie si, že jich přece ně- jak užije, když je do svých pu- stin usadí, ale seznala, že se kla- mala, neb nejsou k ničemu, neboť se nedovedou uživiti, tak že je musí podporovati. Ačkoli Israeli- ta nebo-li Žid též za mnoho ne- stojí, a na obranu vlasti za nie, neboť se bojí zbraň jako šert kříže, přece je dobrým obchodní- kem, tak že dovede sebe i svoji rodinu přiměřeně uživiti a ještě peníze zachová. To vesko říms- ká vláda věděla, takže jidský národ držela bez noze, ovšem že jim za vysoké daně poskytovala o- chranu zejména na moři proti pa- řitím mořským loupežníkům, neboť již tehdy vedli rozsáhlý ob- chod s cizím zeměmi. Ačkoli mě- li židů svého krále, kterého jim římská vláda dosadila a přerého se držela protektorát, jménem Her- polesa, kterýžto se na trůnu držel jen veskerou mocí a neslychanou ukrutností, tak že jeden z jeho su- rovcůh šim je do dnes zazname- nán v kalendáři, kterýžto přípa- dá na den 28. prosince pod jmé- nem Mladáček. Že si národ jid- ský za takovýchto okolností přál mít krále ze svého lidu, je dosti samozřejmo. Vesnička Nazaret, ze pu horské strany se táhne, je- jižto obyvatele byli vesměs chudí,

taktéž Josef i Marie. Prvnější byl zaměstnáním tesař, posledně- ší byla šitroek, jejížto rodiče jí zemřeli, když byla v útlém věku a zanechal jí domek, a aby se ho mohla ujmouti byla nucena dle římských zákonů provdati se za některého přítele. Poněvadž ji- něho přítele neměla mimo svého strýce Josefa, tedy za něho se pro- vdala, několi mohli být její ot- cem. Když dorostl Kristus v ji- nochu, byl téměř všeobecně na- zýván buď Nazaretský neb syn tesa- řův. Kristus za svých jinošských let vypořádával Josefovi při tesař- ně, a když dorostl v muže, počal hlásati nové učení. Poněvadž se mu soudruzi jeho posmívali, tak odešel do cizích zemí, kde hlásal nové učení, tak že záhy získal ce- lé zástupy posluchačů, kteří ho stále sledovali i když se po několi- ka letech do vlasti vracel. Když se dozvěděli jeho soukmenovci jak jest oblíben, počali se kojiti nad- jí, že on bude moji jejich králem býti. Za tím účelem a za souhlasu několika prominentních mužů tajně odešel Benjamin Hur do sousedního území, aby vycvičil ve zbraní dvě legie kopiníků, až se Kristus do vlasti vrátí a za jejich krále prohlásí, aby byl Herodes Antipas s trůnu sesazen a on jeho místo zaujal. Ačkoli se dělo vše- cko tajně, přece se toho římská vláda domáhala, že má Kristus židovským králem býti. Vydati tedy prohlášení že na něho vysazu- je odměnu a 30 stříbrných us- lohí sestřelení téhlejší měny, kte- rážto příležitost se uchopil a za- tu se na Judáš Iskariotský vlastní služebník svého pána zradil a ří- manům prodal, kterýžto byl jat a do inkvizice nebo-li před soud dán. Když to uslyšela manželka Pontia Piláta, počala mít obavu, aby se její manžel nějak neprisáhlil, kte- rážto jako prokurátor a zároveň veřejný soudce, kterýž měl Krista souditi, byl ve svém úradu teprve krátký čas, neboť jeho předchůd- ce Valerius Gratus byl svého úra- du zbaven, neboť se dopustil říz- ných prostupků, tak že několi mužů, vší v vlády majících, ze- pu horské strany se táhne, je- jižto obyvatele byli vesměs chudí, Ben. Hur, Simonides, poslednějši-

mu na tom nejvíce záleželo, neboť jeho vlivem byl Gratus dán do vězení, nucen a zmrazen, tak že obětoval 7 talentů (\$5,000,000), pečlivě nad jedním jeho bdele, tak žádala svého manžela, by Kri- stus neodsuzoval, že je jista, že je nevinny. Když se Pontius Pilá- tus do soudní síně dostavil a žalo- by na něho vznesené vyslechl, od- pověděl: Žádné viny na tom člo- věku nenalézám. Poněvadž se Kristus prohřešil proti židovské církvi jediné tím, že hlásal nové učení, které dle židovských cír- kevních zákonů nebylo dovoleno. Kdyby byl mohl židovským krá- lem býti, byli by mu židé ten pře- stupek prominuli, poněvadž tím býti nemohl, neboť by byl musel způsobiti vzburu a krve prolí- tí, a on byl mírumilovným, tak proti němu židovští kněží poštvali lid. Když Pontius Pilátus při soudu Krista za nevinna prohlásil, počali kněží a zákonníci a starší lid křičeti: Raděj propustine In- tra Barnabáše, nežli živého Ježíše, kterého na smrt cheem vydati. I žádal o jeho vydání, kteréhož jim byl nucen povoliti, neb se obával vzburu, které mohlo míti zléh následků nejen pro něho, ale i pro vládu, neboť bylo před Veliko- noční slavností, které bylo pří- tomno v Jerusaleme nejen celé Judsko, ale i velké množství lidů z cizích zemí, tak že bylo přítom- no na 1 milion lidí. Ačkoli ne- rad, přece za takových okolností se rozhodl rozbourěnému lidu Kri- sta vydati, i odpověděl: Budíž je- ho krev na vás a na vaše syny! Na to šel a umyl si ruce, aby byl úplně čist. Židé pak najali žold- néře, aby Krista ukřižovali a ještě pomáhali. Ačkoli od těch dob uplynulo téměř dvě tisíciletí, kdy- by se to mohlo opakovati, nebylo by to nyní o nie lepší. Když se nyní Kristus objevil, velice by se podivil, jak se s jeho učením fe- druje, a byl by prohlášen za ka- cifě a buřič a treba i zemězrád- cem a byl by bezpochyby odsouzen ukřižován, neboť ty do- by již minuly, nýbrž na elektrici- cion žditi. — Srdcečný pozdrav všem. Jos. Svoboda.

Bezpečné uložení peněz.

LINCOLNSTÍ VELICE KONSERVATIVNÍ A ÚSPĚŠNÍ PODÍLNÍCI JSOU VELICE ZA-
UJATI PRO VÝHODNOST MAJETKU V
LINCOLN TELEPHONE & TELEGRAPH CO.
A ROZEBÍRAJÍ JEJ VE VELKÉM POČTU

MUSÍTE SI POMYSLITI, že vydání a prodej tohoto závodního kapitálu je přesně obmezen na běžnou potřebu společnosti pro fondy ku placení za výnosné rozšíření jejího systému. Když přestane se s rozšiřováním, prodej závodního kapitálu se přeruší — následovně vydání podílů je vždy obmezeno. **TATO SPOLEČNOST JE NYNÍ NEJVĚTŠÍ NEODVISLOU TELEFONNÍ SPOLEČNOSTÍ V NEBRASCE.** Ona stala se usazenou společností se svými liniemi na dlouhou vzdálenost, které dosahují každého důležitého obchodního střediska v blízkosti Lincolnu. Konečně a to v nejbližší budoucnosti rozšíří se po celém Jižním Platte okrsku, nejboghatší to části státu. Co společnost si přeje nyní, jest, aby prozřívá úspěšní muži v každé osadě, kam linie dosahují nyní, anebo co nejdříve budou dosa- hováti, byli finančně interesováni v podniku, to proto, aby jejich návody a rady pomohly udržeti a ustáliti system; to jest též jediná příčina, proč závodní kapitál nabízen je mi- mo Lincoln.

...Vezměte na vědomí...

1. Tento závodní kapitál nepolehá odměn.
2. Příští čtvrtletní dividendy vypláceny budou 1. července.
3. 8 procent dividend na majetku, který nepodléhá odměn a který stále vzrůstá ve své hodnotě, je skutečná zář.
4. Podíl v základním kapitálu prodává se za \$100 — a nie více, a nie méně nikomu.
5. Tento závodní kapitál reprezentuje skutečnou hodnotu 100 centů na dolaru.
6. Tato společnost byla zorganizována pod dozorem státní železniční komise.
7. Jest v podniku obsažen ob- chod a jistý vzrůst, což zaj- šťuje rychlé vstoupnutí v ho- notě i užitek.
8. Jest spravována a řízena velice konservativními a úspěš- nými obchodníky města Lin- colnu.
9. Sta malých vkladatelů hle- dí sobě pomoci a užiti této ne- obvyčejné příležitosti obdržeti něco, co jest jisté a siluje známý užitek.
10. Pošlete si poštovním list- kem pro seznam podílníků a ji- ně informace.

Pište si pro český cirkulár.
LINCOLN TELEPHONE & TELEGRAPH CO.,
231 South 14th Street. LINCOLN, NEBRASKA.
J. E. Bednár, korespondent.